

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Iovu Tatiana în numele inculpatului și inculpatul

Gurin Vitalie Dumitru, născut la 11 mai 1984,
originar din or.Basarabeasca, domiciliat în
mun.Chișinău, str.P.Zadnipru 12/1, ap.157.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 14.01.2014 - 24.03.2015;
2. Instanța de apel: 22.04.2015 - 17.06.2015;
01.02.2016 - 16.09.2016;
3. Instanța de recurs: 11.08.2016 - 22.12.2016;
15.11.2016 - 24.01.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 24 martie 2015, Gurin Vitalie a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, din motiv că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, și anume s-a reținut că inculpatul a săvârșit fapta infracțională fiind în stare de extremă necesitate.

2. De către organul de urmărire penală, Gurin Vitalie, a fost învinuit că, la 12 septembrie 2013, la ora 18.40, conducând automobilul de model Skoda Fabia, cu n/î C PA 423, se deplasa pe str.Ismail din mun.Chișinău, din direcția str.Calea Moșilor spre str.Albișoara și în timpul deplasării, fiind în preajma clădirii nr.99 (S.A. „Piele”) situată pe str.Ismail, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră, ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, de existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a încălcat și a ignorat cerințele din Regulamentul circulației rutiere, și anume - pct.45 (1), (2), potrivit cărora: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să

reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; - pct.42 (1), (3), potrivit cărora „determinarea benzilor de circulații se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 4.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare. Pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”.

Însă, Gurin Vitalie, având posibilitatea reală de a evita impactul, a schimbat direcția de deplasare în stânga, fapt prin care a ignorat prevederile pct.39 (1) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau alte schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic contrar prevederilor pct.46 din același Regulament. Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate” și, ca urmare, traversând complet peste linia îngustă continuă dublă marcaj rutier nr.1.3, anexa nr.4 la Regulament, linia îngustă continuă dublă separă fluxurile de transport în sensuri opuse, pe drumurile cu patru și mai multe benzi pentru circulație, a comis tamponarea pietonului în vârstă înaintată Iașin Nicolae, care traversa carosabilul de la dreapta spre stânga relativ deplasării autovehiculul în cauză. În rezultat, pietonului Iașin Nicolae i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2550/D din 22.10.2013, vătămări corporale medii, ce a condiționat dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Gurin să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei amenzi în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei; - instanța eronat a apreciat că inculpatul s-ar fi aflat în „extremă necesitate”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de procuror.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și cercetate, prin prisma art.101 Cod de procedură penală și a ajuns corect la concluzia de a dispune achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

La fel, instanța de apel a mai menționat că învinuirea adusă inculpatului nu a fost formulată într-o manieră care să excludă orice îndoială sau arbitrar, ceea ce este inadmisibil la adoptarea unei sentințe de condamnare, iar argumentul apelantului, precum că instanța nu a dat o apreciere corectă probelor este netemeinică și declarativă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat

casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar circumstanțele cauzei; - instanța urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului; - inculpatul urma să prevadă situațiile periculoase, deoarece conducea automobilul care este un izvor de pericol sporit și a efectuat manevra pe contrasens.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2015, a fost admis recursul ordinar al procurorului, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare asupra chestiunilor care au importanță decisivă în cauză, interpretând eronat unele noțiuni din legea penală, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a conchis că instanța de apel la adoptarea soluției de menținere a achitării lui V.Gurin, din motiv că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, nu a elucidat acele fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, statuate de prima instanță, cu privire la conținutul probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și cu privire la existența stării de extremă necesitate. Discrepanța între cele reținute de instanța de apel și circumstanțele reale ale cauzei, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și insuficient motivate.

La fel, instanța de recurs a menționat că sunt întemeiate alegațiile recurentului în partea ce ține de faptul că inculpatul nu a dat dovadă de prudență sporită și nu s-a asigurat atunci când a virat pe contrasens, unde și s-a produs tamponarea pietonului, astfel punând în pericol viața acestuia și siguranța în trafic, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, iar în rezultatul accidentării părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Instanța de recurs, reieșind din circumstanțele cauzei, a conchis că s-a stabilit cu certitudine legătura cauzală dintre încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, care a precedat producerea vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, iar instanțele de fond greșit au statuat asupra achitării inculpatului de comiterea infracțiunii, pe motiv că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, și anume că inculpatul a săvârșit fapta infracțională fiind în stare de extremă necesitate, ce nu poate fi reținută în cazul dat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2016, a fost admis, din alte motive, inclusiv din oficiu, apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui V.Gurin pe art.264 alin.(1) Cod penal, pe motivul intervenirii amnistiei, în temeiul art.1-2 din Legea nr.210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel a constatat că Gurin Vitalie, la 12 septembrie 2013, la ora 18.40, conducând automobilul de model Skoda Fabia, cu n/î C PA 423, se deplasa pe str.Ismail

din mun.Chișinău, din direcția str.Calea Moșilor spre str.Albișoara și în timpul deplasării, fiind în preajma clădirii nr.99 (S.A.,„Piele”) situată pe str.Ismail, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră, ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, de existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a încălcat și a ignorat cerințele din Regulamentul circulației rutiere, și anume - pct.45 (1), (2), potrivit cărora: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; - pct.42 (1), (3), potrivit cărora „determinarea benzilor de circulații se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 4.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare. Pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”. Astfel, având posibilitatea reală de a evita impactul, a schimbat direcția de deplasare în stânga, fapt prin care a ignorat prevederile pct.39 (1) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau alte schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic contrar prevederilor pct.46 din același Regulament, conform căruia conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate” și, ca urmare, traversând complet peste linia îngustă continuă dublă marcaj rutier nr.1.3, anexa nr.4 la Regulament, linia îngustă continuă dublă separă fluxurile de transport în sensuri opuse, pe drumurile cu patru și mai multe benzi pentru circulație, a comis tamponarea pietonului în vârstă înaintată Iașin Nicolae, a.n.09.02.1949, care traversa carosabilul de la dreapta spre stânga relativ deplasării autovehiculul în cauză.

În rezultatul impactului, pietonului Iașin Nicolae, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2550/D din 22.10.2013, i-au fost cauzate vătămări corporale medii, manifestate prin factura extremității superioare a humerusului, fractura închisă a colului chirurgical a humerusului stâng cu deplasarea fragmentelor Neer cu 3 părți, fractura coastelor 4-5 pe stânga, pneumonie posttraumatică pe stânga.

Astfel, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere depozițiile: - inculpatului V.Gurin, care a indicat că pentru a evita tamponarea a virat la stânga peste linia de separare a direcțiilor de deplasare, crezând că partea vătămată se va opri la mijlocul drumului, însă acesta nu s-a oprit și din fugă s-a tamponat din partea dreapta a mașinii, în regiunea între aripa și ușa din față dreapta, fiind deteriorată oglinda,

considerînd că a reacționat conform Regulamentului circulației rutiere în situația critică creată;

- părții vătămate N.Iașin, care a declarat că careva pretenții nu are față de inculpat și că recunoaște că a trecut strada neregulamentar;

- martorii V.Anghelici, A.Toacă, V.Mihu și N.Munteanu, care au relatat că partea vătămată care stătea pe trotuar, brusc a început să traverseze strada, chiar dacă erau multe mașini pe drum, inculpatul nu se deplasa cu viteză mare și a făcut tot posibilul să evite tamponarea cu partea vătămată;

- cât și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, tabelul fotografic și schema locului accidentului rutier din 12.09.2013, raportul de constatare medico-legală nr.2413/D din 07.10.2013 și raportul de expertiză medico-legală nr.2550/D din 22.10.2013 a părții vătămate N.Iașin.

Instanța de apel a conchis că probele sus menționate, administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinentei și concludenței, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar declarațiile acestuia privind nevinovăția sa în cele imputate, instanța le-a apreciat critic, considerându-le ca un mijloc de apărare a acestuia.

La fel, instanța de apel a considerat oportun aplicarea Legii nr.210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece s-a constatat că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, iar partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul T.Iovu în numele inculpatului V.Gurin și inculpatul, care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea deciziei în partea ce ține de încetarea procesului penal, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel eronat a aplicat prevederile Legii privind amnistia, deoarece inculpatul nu a recunoscut vina și nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, astfel nu a întrunit condițiile necesare aplicării amnistiei; - inculpatul nu a dat acordul său în scris privind aplicarea amnistiei și nici nu a fost chestionat pe marginea acestui aspect;

- avocatul T.Iovu în numele inculpatului V.Gurin și inculpatul, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, fără a motiva hotărârea sa; - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, partea vătămată fiind vinovat de comiterea accidentului, acesta izbindu-se în mașina inculpatului; - instanța nu a stabilit circumstanțele de fapt, și anume din vina cui s-a creat situația de accident; - nu au fost prezentate probe, precum că inculpatul a avut o reală posibilitate de a evita impactul fără a schimba direcția de deplasare; - faptul că inculpatul a întreprins măsuri pentru a evita tamponarea cade sub incidența art.38 Cod penal, starea de extremă necesitate; - instanța de apel l-a condamnat pe inculpat fără a administra direct probele, astfel a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil; - instanța a aplicat eronat prevederile legale privind amnistierea inculpatului.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia avocatului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului procurorului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal lărgit, concluzionează că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, la care fac referire recurenții, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea, atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma respectivă la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, dând o nouă apreciere probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și suplimentar în instanța de apel, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Gurin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanței sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sunt declarațiile inculpatului V.Gurin, a părții vătămate N.Iașin, ale martorilor V.Anghelici, A.Toacă, V.Mihu, N.Munteanu și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier, schema examinării locului accidentului rutier din 12.09.2013, raportul de constatare medico-legală nr.2413/D din 07.10.2013 și raportul de expertiză medico-legală nr.2550/D din 22.10.2013, potrivit căruia părții vătămate în rezultatul tamponării i-au fost cauzate, vătămări corporale medii, ce a condiționat dereglarea sănătății de lungă durată..

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpatul V.Gurin a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni.

Din textul hotărârii recurate rezultă că, instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivînd concluzia de vinovăție a acestuia prin cumulul de probe administrate în cauză.

Instanța de recurs constată că temeurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe

care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele, precum că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Concluzia instanței de apel privind vinovăția lui V.Gurin în comiterea accidentului rutier, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea din alte motive, inclusiv din oficiu, a apelului declarat de către procuror, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei, instanța de recurs precizează că acesta nu poate fi reținut, or, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Nu poate fi admis nici argumentul părții apărării, precum că inculpatul a acționat în stare de extremă necesitate, deoarece dînsul urma să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească. Însă acesta, avînd posibilitatea reală de a evita impactul, a schimbat direcția de deplasare în stînga, a traversat complet linia îngustă continuă dublă ce separă fluxurile de transport în sensurile opuse, tamponînd partea vătămată, fapt confirmat și prin declarațiile martorului V.Anghelici, care a indicat că, „văzînd pietonul eu am redus viteza, până la linia pe care se deplasa pietonul dat a fost 10-15 metri, fiind depășit de autoturismul de model Skoda Fabia, de culoare albastru închisă, numărul de înmatriculare nu-l țin minte, care se deplasa din spatele meu pe banda extremă stînga și fiind complet pe contrasens, a întreprins frînare și, ca urmare, peste o perioadă foarte scurtă de timp s-a tamponat în partea dreaptă, față cu pietonul indicat”.

Astfel, inculpatul fără să se asigure, a ieșit pe contrasens unde și s-a produs tamponarea pietonului, prin urmare V.Gurin a pus în pericol atât viața pietonului, cât și siguranța traficului pentru alți participanți la trafic, deși era obligat să prevadă situațiile periculoase, deoarece conducea automobilul, care este izvor de pericol social sporit.

Totodată, Colegiul penal menționează că, nu poate fi pusă pe seama pietonului vinovăția producerii accidentului, bazînd-se doar pe faptul că acesta a traversat neregulamentar drumul, atîta timp cât inculpatul avînd calitatea de conducător al mijlocului de transport a manifestat sineîncredere sporită, încălcînd prevederile Regulamentului circulației rutiere și ca urmare părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Astfel de încălcări atrag după sine provocarea daunelor care nu sunt îndreptățite prin condițiile extremei necesități. În asemenea cazuri nu se exclude răspunderea pentru pricinuirea daunelor prin imprudență.

Argumentele recurenților referitor la aplicarea eronată a prevederilor Legii nr.210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, nu pot fi reținute. Potrivit art.1 din Legea menționată, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau

termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2–9, 11 și 12.

Conform art.2 alin.(1), art.3 din Legea sus numită, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea legii, adică pînă la 29.07.2016 pentru care Codul penal prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin.(1) (2), instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî aplicarea prezentului articol dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.10.

Prin urmare, instanța de apel, ținînd cont de faptul că inculpatul V.Gurin a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, este caracterizat pozitiv, iar partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă, corect a conchis că inculpatul întrunește condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nefiind necesar în acest caz acordul scris al inculpatului.

În acest context, Colegiul nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecînd recursurile, instanța respinge recursurile ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către procuror și avocatul T.Iovu în numele inculpatului V.Gurin și inculpat, care urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii contestate.

10. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Iovu Tatiana în numele inculpatului Gurin Vitalie și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui Gurin Vitalie, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 februarie 2017.

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă
Elena Covalenco
Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun